

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Min hiertens JEsu, søde lyst

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Min hiertens JEsu, søde lyst", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del.* - 1951, 1951-56, s. 276. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid120146/facsimile.pdf> (tilgået 08. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Gav dit eget liv og blod,
Ja din dyre siel til pant
Paa at du, min skat, med mig
Vilde ret trolove dig.

5. Et det da en afgjort sag,
At du, søde JESU, mig
Elsker saa usigelig;
O saa kommer da den dag,
At jeg i mig finde kand
Dine kierligheders brand.

6. Luk mig i dit rige ind,
Lad mig see dit hiertag.
Giv mig kys og favnetag.
Og mig med dig saa forhind,
O min konge og min Gud,
At jeg altid er din braud.

Nr. 95.

Mel. Altensteu God i Himmerig, etc.

Min hierlens JESU, spøde lyst
For sielens klare øye,
Jeg, som mig altid ved dit bryst
Saa liflig kand fornye,
Jeg knæler for din throne ned,
Og vil din store kierlighed
Med fryde-sang ophøye.

2. Din sødhed blusser op i mig,
Indtager alle sinde,

4, 4: din den Jst.
Nr. 35. EgIst.

5, 5: finde) føle.

Nr. 35. Overstædelse. Mein herzens JESU, meine Lust, J.C. Lange, Schr. s. 393. Salomon giver fra v. 3 et opdragning af navne, som kan tillegges Jesus, de aller-høste henter fra bibelen. -- 2, 2: alle sinde) hele sindet, se f.eks. nr. 20, 8, 1; 61, 9, 8; 103, 1, 4.

Jeg synger, springer, frydelig,
Saa tit jeg dig kand finde
I troens favnetag saa sød,
Og hvile i din arm og skiød,
O der er himlen inde!

3. Du est et lys, bestræuler mig
Med idel fryd og glæde,
Mit herte derved skynder sig,
Paa livets vey at træde,
Tag bort mit herte, sind og sands,
Og fyld dem med dit lys og glands
Fra himlens lyse sæde.

4. Du est min sikre himmel-vey,
Til livets land at vinde,
Hvo det forstaer, hand vandrer ey
Med verdens flok i blinde,
Ach lad mig ey indbilde mig,
At kunde himlen uden dig,
Min søde Frelser, finde.

5. Du, du est sandhed selv, hvorpaan
Jeg fast og stadig bygger,
I dig er liv og kraft at faae,
Foruden dig kan skygger,
Befæst min siel i livets trin,
At jeg ey paa det bare skin
Og tonuge skaller tygger.

6. Du est mit liv, ved dig jeg kand
I God mit levnet førc,
Din Aand mit hertes tørre land
Kand skjænt og frugtbart giøre

192

2, 3: synger] siniger Ec*1-2*, 3, 4: livets] Livets] Livens Ec. 4, 2: livets] Livens Ec. 5, 1: est] er J*6-7*, 5, 5: livets] Lifsens Ec. 6, 1: est] er J*6-7*, 6, 4: skjænt] skien Ec; frugtbart; frugtbar Ec.

3, 1 [lys] Job. 8, 12. — 3, 5: tag bort] tag til dig. — 4, 1: vey Job. 14, 6. — 4, 2: til . . . af vindet] at vindte frem til. — 3, 1: sandhed] Job. 14, 6. — 5, 3: i livets trin] på livets vej, jfr. nr. 20, 2, 6; 63, 7, 4; 68, 9, 1; 98, 12, 3; 103, 3, 6. — 6, 1: til Job. 14, 6. — 6, 5: 4: Es. 41, 3.

Ved himlens dug og livets saft,
Ach lad dog denne leve-kraft
I sielen ey ophøre!

7. Du est mit søde himmelbrød,
Din Faders største gave,
Hvoraf min siel i hungers nød
Kand kraft og styrke have,
O gør mig levende og glad,
Og lad mig ikke siele mad
Af verdens lust tillave.

8. Du est min drikke, sød og sund
At ledske mig og fryde,
Hvo dig har smagt i hiertets grund,
Vil altid mere nyde,
O kilde, see hvor tørster mig,
O lad din spidheds strømme sig
Udi min siel udgyde!

9. Du est min klædning meer end rar,
Mit hiertes gylden-stykke,
I din retfærdighed jeg har
Et evigt brude-smykke,
Bort med den stolte klæde-dragt,
De blinde sieles staaderpragt,
Den gamle Adams krykke.

10. Du est mit slot og hinderhold,   193
Min faste borg og hytte,
Hvorfra mig ingen fiendevold
Kand nøde til at flytte:
O lad mig blive kun i dig.

6, 5: *livets* *Lifstens* Ec. 7, 1; estl. er Jø-l. 7, 5; *levende* *Levendes* Ec. 8, 1; estl. er Jø-l. 8, 3; *hiertets* *hiertes* Jø-l. 9, 1; estl. er Jø-l. 9, 4; enig Ec. 9, 6: *stander*; *stodden* Ec. Jø-l. 10, 1; estl. er Jø-l.

7, 1: *Himmelbrød* Joh. 6, 49-51. — 8, 1: *drikke* Joh. 7, 37. — 8, 5: Jer. 2, 13. — 9, 1: *klædning* Gal. 3, 27; *rar* sjælden, dyrbar. — 9, 2: *gylden-stykke* se nr. 88, 14, 3. — 9, 7: Rom. 6, 6; Ef. 4, 22. — 10, 1-2: *slot* (i: *festning*), *borg* Sl. 18, 3; *hinderhold*, *dlhold*. jfr. nr. 56, 5, 2.

Saa skal du nok beholde mig,
Og troligen beskytte.

11. Du est min hyrde, som saa mild
Og trofast var, at henta
Min arme siel, der hun saa vild
I synden fra dig rendte,
O tag i aeg dit arme haar.
At jeg ey skilles fra din hiord,
Men himlen vist kand vente.

12. Du est min brudgom, som min aand
Vil liflig favne-lage,
Mit lam, som leedst de haarde baand,
Og lodst dig for os plage,
Min konge, som mig holder fast,
At ingen herved-haand og hast
Mig fra dig hort kand drage.

13. Du est min ven i nød og død,
Som jeg allene eyer,
Min broder meer end honning sød,
Min moder, som mig pleyer,
Min læge, naar jeg findes svag,
Min skat og glæde nat og dag,
Som over alting veyer.

14. Du est min stærke helt i striid,
Min pantser, skield og buc,
Min trøster udi trængsels tid,
Som al min nød kand kue,
Mit skib i sorgens dumme spø.

11, 1: *estl*] er J6-7. 12, 1: *estl*] er J6-7. 12, 3: *leedstl*] leed J6-7. 12, 4: *lodsl*] lod J6-7.
13, 1: *estl*] er J6-7. 14, 1: *estl*] er J6-7.

11, 1: *hyrde*] Job. 10, 11. — 11, 3-4: Lk. 15, 4 flg. — 12, 1: *brudgom*] Højsgangen; Mt. 9, 15; Job. 3, 29. — 12, 3: *lam*] Job. 1, 29. — 12, 5: *kongel*] Højs. 1, 4; Mt. 21, 5. — 13, 1: *bæn*] Job. 15, 15. — 13, 3: *brader*] Job. 20, 17. — 13, 4: *moder*] Es. 66, 13. — 13, 5: *læge*] Mt. 9, 12. — 14, 1: *helt i striid*] Sl. 24, 8. — 14, 2: *skield*] Sl. 3, 4 m. II. — 14, 4-7: Her har Brorson opgivet at følge originaliens billedmæssig helt i gennem; *Mein schiff in wasserwogen, Mein anker, wenn ein sturm entsteht, Compass und sicherer maguet. Der mich noch nie betrogen, — 14, 5: dumme*] marke.

Med dig jeg leve vil og døe,
Og dog for intet grue.

15. Du est mit lys i modgangs nat,
Naar alle fuerer skrekker,
Min tilhold, naar jeg er forladt,
Og trofast haanden rekker,   194
Mit sukker mod den bittere smag,
Mit faste tække, skul og tag,
Som mig for regnen dekker.

16. Du est min skønne urtegaard,
Hvori min siel sig fryder,
Mit blomster, som i maadens vær
Mit herte deylig pryder,
Min rose ud korsets dal,
Trodts modgangs torné uden tal,
I dig jeg altig nyder.

17. Du est i herte-sorg min trøst,
Min glæde, naar jeg smiler,
Min daglig tiidsfordriv og lyst,
Min hvile, naar jeg hyller,
Og hvordan det mig end skal gaae,
Saa kand jeg være glad, og paa
Din naade aldrig tviler.

18. Hvad skal jeg om dig sige meer,
Min encste udvalde,
Jeg vil af hertet, som du seer,
Dig ret mit altig kalde,
Thi hyad jeg vilde, est du mig,
Ach! lad mit herte idelig
Kun dig igien befaalde.

15, 1: *est*] er *Is-7.* 16, 5: koracts] Korants Ec. 17, 7: *tvilier*] *tvivler* *Is.* 18, 2: *eneste*] eniste Ec.

15, 1 son 8, 1. — 15, 6: *tække*] = tag; *skul*] Sl. 22, 7. — 16, 5: *rose*] Høje. 2, 1, jfr.
op. 10. — 18, 5: *vidte*] ønskede. — 18, 7: *igien*] til gengæld; *befalde*] behage.

Nr. 96.

Mel. Lader os vor HERRe prisē.

JEsu, du min deel i livet,
Brudgom meer end honning sød,
Du, som dig for mig har givet
Til den bitre korsets død,
JEsu, du mit herte fryder,
O mit haab og dyre skål,
Min forlængsel dag og nat,
Som for Gud mig deylig prydēr,
Ach hvor skål jeg værdelig,
Søde JEsu, prisē dig!

185

2. O du rige masdes kilde,
Himlens ære, glands og lyst,
Som din fader skikke vilde
Os til frelse, hielp og trøst,
Ach! jeg bliver her i live
Aldrig hellig, god og reen,
Men er død som stok og steen,
Uden du mig kraft vil give,
Aldrig kand jeg kalde mig
Ret en christen, uden dig.

3. Kom, al verdens lyst og længsel,
Kom dog hid at styrke mig,
Kom, at trøste mig i trængsel,
Kom, og hielp mig maaeligt!
Skynd dig til mig hid, min læge,
Gud, mit herte er bered
Til at tage mod din fred,
Kom, mig snart at vederqvage,
Kom, mit klare lys og skin,
At oplyse mine trin.

Nr. 96. Et J-t. 1, 4; Korsets] Korsens Ec.

Nr. 96. Oversættelse. JEsu, du mein liebstes leben, J. Hest. Schr. s. 386. I adskiltige af salmens vers er der genneklæg af Højsætzen. — 1, 1: jfr. nr. 89, 14, 4. — 3, 5: Mt. 9, 12.